

עפ"ת 39539/01/14 - דימיטרי שחלביץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים
עפ"ת 14-01-39539 שחלביץ נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער דימיטרי שחלביץ
 נגד מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

ב"כ המערער - עו"ד אשר ארבל
ב"כ המשיבה - עו"ד לבנת מלמד
המערער הופיע

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

המערער הורשע בכתב אישום חמור, על-פיו, ביום 08.04.21, כמצין באלו הבודם, בכר שבאותו יום בשעה 07:45' ברכ' קראליבר 10 בת"א נהג כשהוא שיכור.

על-פי כתב האישום, השכירות נקבעה באמצעות בדיקה במכשיר "ינשוף" שמצא שבכל ליטר אויר נשוף מריאותו של המערער היו 580 מק"ג אלכוהול.

עוד יאמר, שאף שהדבר לא כתוב בכתב האישום, על-פי **ת/8** - דוח המאפיינים, גם כן נמצא שהמערער שיכור, אולי אף שיכור כלוט.

המערער כפר בבית משפט קמא באשmeno, בעיקר טענותיו הייתה שגם אם היה שיכור, הרי שנהג למצותו של שוטר, אשר הורה לו להזיז את הרכב מתחנת דלק, שם היה הרכב, בסיעו של מישחו מהתחנה.

למעשה, טענותו של המערער הייתה טענה שנعواצה בסעיף 34(ג)(2), טענת הצדוק. **"עשה על-פי צו של רשות מוסמכת שהיא חייב על-פי דין לצית לה, זולת אם הצו הוא בעליל שלא כדין".**

ברור, האם המערער לא היה נערר, קטענו, לדרישת השוטר, הרי היה עובר לכוארה עבירה בנגד לתקנה 23(א)(1)
עמוד 1

בית משפט קמא, לאחר שמייעת ראיות, בהן עדותם של המערער, אשר חזר וטען שהוציא את רכבו מתחנת הדלק על-פי הוראת השוטר, דחה את גרסתו וקבע ש愧 אם נסע על-פי הוראת השוטר, הרי חריג מהותר לו כדי לישוע. בית משפט קמא, בסופם של הליכים, קבע בהכרעת דיןו שהמערער אשר והרישע אותו.

בגזר הדין הוטלו על המערער עונשים שונים, בהם פסילה בפועל ממושכת ובעיקר מאסר בפועל, וכן הופעל מאסר מותנה בן 15 חודשים.

אומר, שמצאתי קשיים רבים בתיק שבפני. ראשית לכל, אצטט מפרוט' בית משפט קמא, ישיבת יום 15.05.08, ישיבת מענה אליה לא התיצב המערער ומקום שהורשע בדיון בהיעדרו רק ביום 02.06.08, באותו ישיבה, 15.05.08, נרשם בפרוט' מפי התובע, מבלי שבית המשפט מונע זאת מההתובע, כהו לישנה: "**לנאהם עבר מכבד הכלול עבירות של נהיגה בשירות**". עסקין במעשה שלא יעשה יכול ליצור חשש ממש לעיוות דין. בראש ובראשונה, כמובן, עסקין בעותות טובע, אך בית המשפט לא ציריך לאפשר זאת.

באוטו הקשר אצין, שבית משפט קמא קיבל זאת הפעם, בהסתמכת הסגנו שיציג את המערער, הוא סגנון שונה מהז שמשמעותו בערעור, את **ת/10** - הוא שימוש שנערך לערער בפני קצין משטרה ושם אף מצין שתלו ועומד נגד המערער מאסר מותנה והוא רישום לא נחיק משום מה טרם הוגש לבית המשפט קריאה. ברישום נאמר כך: "**כמו כן, לנ"ל תנאי מאסר ל-15 חודשים על עבירה דומה ממש שלוש שנים...**".

בנוסף, העד העיקרי בתיק, העד אשר שימש כחות השדרה לראיות נגד הנאשם, אותו שוטר שהמערער טען מלכתחילה שהוא אשר הורה לו לנטרע מתחנת הדלק כשהוא עיר לך שהוא שיכור, השוטר ולדיסלב מלמד לא העיד בבית משפט קמא.

התביעה, בישיבת יום 20.05.13, ויתרה עליו לאחר הצלחה לאטרו. יש להזכיר, שמדובר בשוטר, איש משטרת, אשר הומן בעבר מספר פעמים, לא התיצב לדיניהם, אם כי יאמר, שבאחד הדיונים התיצב ועדותו לא נשמעה.

עסקין بعد מרכז וחשוב, בטעדי לא ניתן היה להגיע לממצאים חד-משמעותיים בתיק ולכן בית משפט קמא, בהכרעת דין, להנחות שלא היה צריך להיזיק להם באשר לקיומו של רמזור בדרך או למרחק שנסע המערער.

יש להזכיר, שהשותרות אשר היו מעורבות בעיכובו של המערער בשטח, לא זכרו דבר מהairoע. עולה מהדו"חות אשר הוגשו על ידן, **ת/7** ואחרים, כי באופן תמהה, למורת שהוזעקו על-ידי איש המשטרה ולדיסלב מלמד, לשטח, הספיקו להגעה לתחנת הדלק ממנה יצא לכארה המערער לפני שיצא משם, ובאופן תמהה גם היו צריכים לנטרע אחריו.

בית משפט קמא, בהכרעת דין, מצא ממצאים נגד המערער גם על סמך העובדה המבוססת על המוצג **ת/5**, מסמך שאותו ערכה רס"ב חייה מרדי, אשר צינה שראתה את המערער נוהג לאחר שימוש.

בית משפט, בהכרעת הדין, בטעות קבע שהוא ראתה אותו נוהג בשעה ^{10:}10, אך השימוש לכל הדעות ועל-פי הרשם במפורש, היה רק בשעה ^{15:}14, ככלומר, שעות רבות לאחר מועד עיכובו של המערער בסמוך לשעה ^{00:}07 בבוקר. העובדה שהמערער אחראי שעות כה ארוכות נגה מבלי שנבדק בשעות הצהרים אם הוא שיכור, איןנה צריכה להיזקף

לחובתו במצב זה, כאמור, בית משפט קמא זקף זאת לחובתו.

בsono של יום, קביעות העובדה וממצאי המהימנות של בית משפט קמא נקבעו מבלתי השען היחיד, בנסיבות האירוע, או האפשרות לסתות מטענת הצדוק של המערער בשל טעמים הקשורים בתביעה, לא העיד, ولكن קיים חשש של לפחות ספק סביר ממשי באשמהו של המערער.

אומר, ש שקלתי להזכירו של התקיק לשמיית עדותו של השוטר ולדיסלב מלמד בבית משפט קמא. כך היה כי נהוג אם היה מדובר ועסקינו בתיק "צעיר לימים", שמדובר בעבירה שהתרחשה לפני למעלה משש שנים, וכאשר כשלים מה קשים המועגנים בעיקר בהתנהגות התביעה בפני בית משפט קמא קיימים, הנהני סבור שיעשה עוויל לתוכאה צו ולכן הנהני מורה על זיכוי של המערער בדיון מחמת הספק, כאמור.

כמובן שכל תוצאות הכרעת הדין וגזר הדין בטלים.

**ניתנה והודעה היום י"ג אדר
תשע"ד, 13/02/2014 במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלט על ידי נופר דידי